

**ANTWOORD VAN HET COMITE VAN MINISTERS OP DE AANBEVELING VAN DE BENELUX
INTERPARLEMENTAIRE ASSEMBLEE OVER DE STRIJD TEGEN FRAUDULEUZE UITZENDKANTOREN
(doc. 929/2)**

Het Comité van Ministers heeft met belangstelling kennisgenomen van de aanbeveling van uw Assemblée over de strijd tegen frauduleuze uitzendkantoren.

Daarbij vraagt uw Assemblée de regeringen:

- 1. Een grensoverschrijdende vergunning in te voeren voor uitzendkantoren die in verschillende lidstaten actief zijn, zonder de bestaande beschermingsniveaus in de verschillende lidstaten te ondergraven en een verplichte certificering en kwaliteitsnormen voor uitzendkantoren in de lidstaten in te voeren waar dit niet het geval is;*

Vanuit juridisch standpunt kan men stellen dat de invoering van een vergunning/voorafgaande erkenning voor de uitzendkantoren moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van het Europees recht, meer specifiek richtlijn 2008/104/EG betreffende uitzendarbeid (artikel 4) en de bepalingen van het VwEU met betrekking tot het vrije verkeer van diensten en de vrijheid van vestiging. In dat verband is in de Europese jurisprudentie reeds vastgelegd dat de lidstaten een stelsel mogen invoeren van vergunning/voorafgaande erkenning voor de uitzendkantoren, te verkrijgen zowel door de landelijke uitzendkantoren als door de buitenlandse kantoren, op voorwaarde dat de toekenningsvoorwaarden dezelfde zijn voor beide (= gelijke behandeling) en dat met het stelsel de proportionaliteitsbeginselen ten aanzien van het nagestreefde doel worden nageleefd. Voorts schuift de Europese jurisprudentie naar voren dat een lidstaat zijn eigen stelsel van voorafgaande vergunning niet meer mag opleggen aan de in een andere lidstaat gevestigde uitzendkantoren die een vergelijkbare vergunning in deze lidstaat hebben verkregen. Vanuit dat standpunt kan men dus zeggen dat elk nationaal vergunningsstelsel reeds een 'grensoverschrijdend' effect in de overige lidstaten heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat het niet mogelijk is twee verschillende stelsels van vergunning/voorafgaande erkenning op te leggen. Indien men een grensoverschrijdende vergunning voor de Benelux-landen wil invoeren, zou deze dus onvermijdelijk in de plaats komen van de reeds op landelijk niveau bestaande vergunningen. Hier rijst evenwel een praktisch probleem aangezien elk landelijk vergunningsstelsel verwijst naar het landelijke kader inzake uitzendarbeid. De regels inzake uitzendarbeid zijn zeer verschillend tussen België en Nederland bijvoorbeeld.

Toch dienen de criteria voor het verkrijgen van deze grensoverschrijdende vergunning aandachtig te worden bekeken in het licht van het nagestreefde doel, van de wijze waarop elke Staat, via zijn wetgeving, het stelsel van uitzendarbeid heeft opgevat. Dit is des te belangrijker daar er geen verschil zal mogen worden gemaakt tussen een Belgisch en een buitenlands uitzendbedrijf. Indien men een vergunning/erkenning wil die geldig is voor het hele grondgebied van de Benelux, is het nodig dat de bevoegde Belgische Gewesten, Luxemburg en Nederland het eens worden over in de drie landen (minstens) gelijkwaardige toekenningsvoorwaarden.

In principe zal dat ook betekenen dat het federale niveau aan de besprekingen zal deelnemen want, gelet op het bestaan van de wet van 24/7/1987 betreffende de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers, zal het nodig zijn de impact van een 'internationale' erkenning op deze bepalingen te toetsen. Kortom, het mag niet zo zijn dat deze grensoverschrijdende vergunning, die een compromis zal willen zijn tussen verschillende opvattingen inzake uitzendarbeid, leidt tot een inperking van de bescherming van de werknemers, georganiseerd door de wet van 24/7/1987 en moet een kans zijn om gezamenlijke oplossingen voor praktische fraudegevallen aan te dragen.

Nederland werkt momenteel aan een verplicht certificeringsstelsel voor ondernemingen die binnen Nederland arbeid ter beschikking stellen. Het wetsvoorstel dat dit regelt, zal in het voorjaar van 2023 naar het parlement worden gestuurd, waarna in 2024 alle uitzendbureaus een certificaat moeten aanvragen. Voor het uitgeven van certificaten wordt een nieuwe organisatie opgericht die in de zomer van 2024 operationeel moet zijn. De certificeringsverplichting geldt voor elke in Nederland of in het buitenland gevestigde onderneming die arbeidskrachten in Nederland ter beschikking wil stellen. Het bovengenoemde verplichte certificeringsstelsel bevat een aantal kwaliteitsnormen waar ondernemingen die arbeidskrachten ter beschikking stellen aan zouden moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een certificaat.

In België zijn het de deelstaten die uitsluitend bevoegd zijn voor het al dan niet invoeren van een stelsel van vergunning/voorafgaande erkenning van de uitzendkantoren, zowel als voor het vaststellen van de nadere regels ervan. Het zijn ook de deelstaten die de kwaliteitsnormen vaststellen die door deze uitzendkantoren moeten worden nageleefd. In principe komt het dus niet het federale niveau toe om zich uit te spreken over de politieke wenselijkheid van een grensoverschrijdende vergunning voor in verschillende lidstaten van de Benelux werkzame uitzendkantoren. Om een grensoverschrijdende Benelux-vergunning mogelijk te maken, zal het dus nodig zijn dat de deelstaten bijeenkomen met de Nederlandse en Luxemburgse autoriteiten om de voorwaarden en regels vast te stellen die de in de Benelux gevestigde kantoren moeten naleven om een dergelijke vergunning te krijgen. Het is niet onmogelijk om tot een akkoord in dit verband te komen, maar dat zal zeker niet vanzelfsprekend zijn.

Wat betreft de invoering van een grensoverschrijdende vergunning voor uitzendkantoren die in meerdere lidstaten actief zijn, is Luxemburg zeer terughoudend en kan het dit voorstel in dit stadium niet steunen, omdat het moeilijk uitvoerbaar lijkt en vooral op alle niveaus verder moet worden besproken en verhelderd.

Wat betreft de invoering van verplichte certificering en kwaliteitsnormen voor uitzendkantoren in lidstaten waar deze niet bestaan, betreurt Luxemburg dat dit concept zeer vaag blijft en verdere verheldering en bespreking behoeft. Het is van essentieel belang dat wordt uitgeklaard welk type certificering men wil toepassen en welke kwaliteitsnormen men wil definiëren, en vooral hoe deze moeten worden toegepast.

Bij gebrek aan verduidelijking van de verschillende voorstellen vreest Luxemburg voor het ontstaan van rechtsonzekerheid ter zake en het verzoekt om de nodige verduidelijkingen.

2. De samenwerking tussen de verschillende inspectie- en politiediensten van de lidstaten van de Benelux te versterken;

De Benelux-landen zien een grote meerwaarde in de versterking van de samenwerking tussen de verschillende bevoegde controle- en inspectieautoriteiten, in dit geval de verschillende inspectie-, douane- en politiediensten in de Benelux, maar ook in een ruimere Europese context.

In het kader van het jaarplan 2023 zijn de drie Benelux-landen doende de onderhandelingen af te ronden over het ontwerp van multilateraal Benelux-Verdrag met als doel te voorzien in een juridisch kader voor gezamenlijke of onderling afgestemde inspecties of controles en uitwisseling van informatie, alsmede de multidisciplinaire samenwerking tussen de landen te versterken teneinde onder meer:

- de strijd aan te gaan tegen sociale fraude, oneerlijke concurrentie en sociale dumping;
- te garanderen dat de veiligheid, gezondheid en hygiëne op het werk worden gerespecteerd;
- erop toe te zien dat fatsoenlijke en billijke arbeidsvoorwaarden alsook het recht van werknemers om te werken worden gerespecteerd;
- erop toe te zien dat de juiste sociale bijdragen worden afgedragen in de bevoegde lidstaat.

Luxemburg onderschrijft de opmerking op pagina 6, punt 4 van het verslag nr. 929/1 "De strijd tegen frauduleuze uitzendkantoren" namens de Commissie voor sociale zaken, volksgezondheid, onderwijs en sport: "De Benelux zou zich moeten toespitsen op bedrijven die hun activiteiten over de grens verplaatsen om controles te ontlopen".

In het kader van zijn bilaterale overeenkomsten heeft Luxemburg een lange ervaring met gezamenlijke of onderling afgestemde inspecties en voert het regelmatig gezamenlijke acties uit om uitzendkantoren te controleren.

Andere vormen van samenwerking bestaan er ook. Zo neemt de Nederlandse Arbeidsinspectie (NLA) jaarlijks deel aan de Joint Action Days (JAD) tegen arbeidsuitbuiting georganiseerd in samenwerking met Europol.

3. De informatie en gegevens die beschikbaar zijn over frauduleuze praktijken te delen met de andere Benelux lidstaten;

In het kader van het jaarplan 2023 zijn de drie Benelux-landen doende de onderhandelingen af te ronden over het ontwerp van multilateraal Benelux-Verdrag met als doel te voorzien in een juridisch kader voor gezamenlijke of onderling afgestemde inspecties of controles en uitwisseling van informatie, alsmede de multidisciplinaire samenwerking tussen de landen te versterken teneinde onder meer:

- de strijd aan te gaan tegen sociale fraude, oneerlijke concurrentie en sociale dumping;
- te garanderen dat de veiligheid, gezondheid en hygiëne op het werk worden gerespecteerd;
- erop toe te zien dat fatsoenlijke en billijke arbeidsvoorwaarden alsook het recht van werknemers om te werken worden gerespecteerd;
- erop toe te zien dat de juiste sociale bijdragen worden afgedragen in de bevoegde lidstaat.

Het delen van informatie (signalisatie) en gegevens kunnen positief bijdragen aan de grensoverschrijdende samenwerking. De signalerende informatie biedt inzicht in bestaande fraudevormen en nieuwe ontwikkelingen op het gebied van misbruik en fraude.

De Nederlandse Arbeidsinspectie zet zich in om beschikbare signalerende informatie vanuit de Nederlandse Arbeidsinspecties en andere (semi-) overheidsinstellingen te delen binnen de Benelux en via ELA.

Ook gezamenlijke en gecoördineerde inspecties tussen de Benelux-partners die in bilateraal of trilateraal verband dan wel met ondersteuning van de ELA worden uitgevoerd, kunnen informatie over grensoverschrijdende fraudefenomenen en fraudepraktijken aan het licht brengen. Deze informatie kan onderling tussen de Benelux-partners gedeeld worden.

4. De politiediensten beter uit te rusten om het opereren van grensoverschrijdende malafide uitzendbureaus sneller te kunnen aanpakken;

Het is niet voldoende om alleen de politiediensten uit te rusten, maar de verschillende autoriteiten die bevoegd zijn voor controle en inspectie dienen beter te worden uitgerust, en niet te vergeten, de inspectie- en douanediensten. De Luxemburgse Arbeidsinspectie heeft een samenwerkingsovereenkomst gesloten met de douane en de politie om gezamenlijke of onderling afgestemde inspecties uit te voeren en zo synergiën te ontwikkelen bij het bestrijden van frauduleuze praktijken.

Bovendien biedt artikel L. 614-3, §4 van het Arbeidswetboek de leden van de Luxemburgse inspectiedienst de mogelijkheid om de groothertogelijke politie om bijstand te vragen, die hen hulp of technische bijstand zal verlenen wanneer zij moeilijkheden ondervinden bij de uitoefening van hun algemene controlebevoegdheden.

De vorming van één Europese arbeidsmarkt betekent ook dat grensoverschrijdende samenwerking in de aanpak van malafiditeit noodzakelijk is, ook in de uitzendsector.

Vanuit Nederland heeft de NLA een hoofdrol in de aanpak van malafide uitzendkantoren. Daar waar casussen de Nederlandse grens overschrijden, werkt de NLA samen met andere inspectie- en politiediensten, onder andere in ELA-verband. Het Nederlandse kabinet is voornemens € 10,5 miljoen te investeren in structurele intensivering van het toezicht door de NLA op de naleving van de certificeringsplicht en de verwachte toename van het aantal te onderzoeken meldingen en signalen, waarvan € 1,5 miljoen wordt ingezet voor een multidisciplinair team dat grensoverschrijdend zakendoet.

5. De uitwisseling van 'best practices' in de strijd tegen frauduleuze uitzendkantoren te verbeteren;

In het kader van het jaarplan 2023 zijn de drie Benelux-landen doende de onderhandelingen af te ronden over het ontwerp van multilateraal Benelux-Verdrag met als doel te voorzien in een juridisch kader voor gezamenlijke of onderling afgestemde inspecties of controles en uitwisseling van informatie, alsmede de multidisciplinaire samenwerking tussen de landen te versterken teneinde onder meer de strijd aan te gaan tegen sociale fraude, oneerlijke concurrentie en sociale dumping. Voorts is het raadzaam de Benelux-werkgroep SOC - Frauduleuze uitzendkantoren, die in februari 2020 voor het laatst bijeenkwam, nieuw leven in te blazen.

De uitwisseling van best practices in de strijd tegen fraude in de uitzendsector zal worden versterkt met de ondertekening van voornoemd Verdrag.

De Benelux, de ELA en de JAD bieden uitstekende kansen om praktijkervaringen uit te wisselen met andere EU-lidstaten.

Op beleidsmatig niveau heeft Nederland veel inspiratie geput uit o.a. het Belgische vergunningensysteem voor uitzendondernemingen en uit de verschillende werkgroepen van het recentelijk opgerichte Global Policy Network for Ethical Recruitment van de IOM. Op beide vlakken vindt Nederland het belangrijk om best practices te blijven uitwisselen en waar mogelijk deze uitwisseling te verbeteren.

6. De regelgeving, waar nodig, aan te passen en te verstrengen om misbruiken in de uitzendsector zoveel als mogelijk tegen te gaan;

Met het invoeren van het bovengenoemde verplichte certificeringsstelsel voor ondernemingen die arbeid ter beschikking stellen geeft Nederland invulling aan deze aanbeveling.

Luxemburg is van mening dat de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/1152 betreffende transparante en voorspelbare arbeidsvoorwaarden in de EU de strijd tegen misstanden in de uitzendsector moet opvoeren, aangezien uitzendkrachten in artikel 4 van die richtlijn specifiek aan bod komen.

7. De regelgeving aan te passen en, waar nodig, te verstrengen om de strijd tegen schijnzelfstandigheid op te voeren;

Het Nederlandse kabinet vindt schijnzelfstandigheid zeer ongewenst en heeft de ambitie dit tegen te gaan via beleid, regelgeving en handhaving. De komende tijd worden maatregelen genomen langs de volgende drie lijnen om (de regels rondom) het werken met en als zelfstandigen toekomstbestendig te krijgen. De urgentie en de aard van de problematiek maakt dat de inzet op een specifieke lijn niet afhankelijk kan zijn van één van de andere lijnen, maar vereist wel dat de onderlinge samenhang bewaakt wordt.

1. De inzet op een gelijk speelveld voor contractvormen (o.a. door introductie van een AOVZZP en de afbouw van fiscale faciliteiten);
2. Meer duidelijkheid over de vraag wanneer gewerkt wordt als werknemer dan wel als zelfstandige buiten dienstbetrekking (beoordeling van arbeidsrelaties) alsmede het ondersteunen van werkenden om hun rechtspositie op te eisen; en
3. Het verbeteren en intensiveren van toezicht en handhaving op schijnzelfstandigheid.

8. Te streven naar een zo groot mogelijke handhaving van de bestaande wetgeving om frauduleuze uitzendkantoren te bestrijden en sociale dumping te vermijden;

De Benelux-landen zien toe op een zo groot mogelijke handhaving van de bestaande wetgeving om frauduleuze uitzendkantoren te bestrijden en sociale dumping te vermijden;

Vooruitlopend op de voorziene inwerkingtreding van het verplichte certificeringsstelsel per 2025 zal de NLA in 2023 beginnen met het verder opschalen van de toezicht capaciteit in de uitzendbranche in aanvulling op de huidige inzet en aanpak. Het kabinet is voornemens € 10,5 miljoen te investeren in structurele intensivering van het toezicht door de Arbeidsinspectie op de naleving van de certificeringsplicht en de verwachte toename van het aantal te onderzoeken meldingen en signalen, waarvan € 1,5 miljoen wordt ingezet voor een multidisciplinair team dat grensoverschrijdend zakendoet. De Arbeidsinspectie gaat handhaven vanaf het moment dat uitzendbureaus in staat zijn gesteld om een certificaat te krijgen. Dat zal, afhankelijk van de parlementaire behandeling en de uitvoering, op 1 januari 2025 zijn.

Vanaf dat moment zullen uitzendbureaus die zonder certificaten arbeidskrachten (waaronder arbeidsmigranten) beschikbaar stellen, beboet worden. Ook inleners die uitzendkrachten van niet-gecertificeerde bureaus inlenen, kunnen een boete krijgen.

9. De werkgeversorganisaties en de vakbonden nauw te betrekken bij de strijd tegen de frauduleuze uitzendkantoren;

Bij het uitwerken van het bovengenoemde certificeringsstelsel werkt het Nederlandse kabinet nauw samen met werknemers- en werkgeversorganisaties en met de uitzendbranche met oog op het draagvlak voor en de uitvoerbaarheid van het certificeringsstelsel. Het kabinet stelt een publiek-privaat stelsel voor waarbij sociale partners een rol krijgen in de uitvoering. De betrokken sociale partners hebben het kabinet laten weten hiertoe bereid te zijn. Ook in het vervolgproces zal het kabinet daarom met hen blijven optrekken om te komen tot een uitwerking die op draagvlak van de betrokken partijen kan rekenen.

10. Voor de slachtoffers van frauduleuze uitzendpraktijken te voorzien in een groter hulpaanbod;

De Benelux-landen vinden dat het belangrijk is om passende hulp aan te bieden aan slachtoffers van misstanden, waaronder ook slachtoffers van frauduleuze uitzendpraktijken en dat deze kennis hebben van de mogelijkheden inzake bescherming ter zake. Opgemerkt dient te worden in dit kader dat sommige lidstaten reeds hulp verlenen aan alle typen werknemers die door de uitzendkantoren zijn tewerkgesteld en dat het dus niet nodig is meer structuren in het leven te roepen.

In Nederland verstrekt de overheid subsidies aan organisaties die diverse hulpverlening aanbieden, waaronder FairWork en CoMensha. Ook is er sinds begin 2022 een tijdelijke opvang gerealiseerd voor slachtoffers van ernstige misstanden op de arbeidsmarkt, naast de reeds beschikbare opvang voor slachtoffers van arbeidsuitbuiting.

11. Klachteninstanties te voorzien waar slachtoffers van frauduleuze uitzendbureaus misstanden kunnen melden en deze bekend te maken;

Wat de begrippen 'hulpaanbod' en 'klachteninstanties' betreft, moet rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van elke lidstaat, in het bijzonder met wat reeds bestaat.

De Luxemburgse arbeidsinspectie (*l'Inspection du travail et des mines*) is de instantie waar werknemers, met inbegrip van uitzendkrachten, een klacht kunnen indienen of advies en bijstand kunnen vragen.

Bij wijze van voorbeeld, zowel de NLA als FairWork hebben loketten waar slachtoffers van arbeidsmisstanden zich kunnen melden. Ook wordt op dit moment onderzocht wat de mogelijkheden zijn voor een laagdrempelige vorm van conflictbeslechting, waarbij ook onderzoek wordt gedaan, om zodoende de toegang tot het recht te verbeteren.

12. De controle op de correcte naleving van de wetgeving inzake loonvorming, huisvesting en welzijn op het werk op te voeren;

Controles op de loonverhoudingsnorm, kwaliteit van de huisvesting en veiligheid op de werkvloer zijn allemaal onderdelen van het bovengenoemde certificeringsstelsel in Nederland. Op grond van de loonverhoudingsnorm hebben ter beschikking gestelde arbeidskrachten recht op ten minste dezelfde essentiële arbeidsvoorwaarden als werkenden in vergelijkbare functies bij de inlener. Voor het certificaat zal worden gecontroleerd of uitleners de informatie die zij van inleners krijgen over de

arbeidsvoorwaarden, juist toepassen. Met betrekking tot huisvesting, stelt het Nederlandse kabinet voor dat in de gevallen waar de uitlener huisvesting aanbiedt, deze huisvesting aangeboden moet worden door een woningcorporatie of door een gecertificeerde verhuurder. Tenslotte zijn uitleners verplicht om informatie over veiligheid op de werkplek van de inlener door te geleiden aan de arbeidskracht. Dit dient te gebeuren voordat de terbeschikkingstelling aanvangt. Voor het certificaat zal gecontroleerd worden of de uitlener zich aan deze verplichting houdt.

De Luxemburgse Arbeidsinspectie is verantwoordelijk voor het geregelde toezicht op de correcte toepassing van de wetgeving inzake lonen, arbeidsomstandigheden en huisvesting.

Volgens artikelen L.291-1 e.v. van het Arbeidswetboek is de Arbeidsinspectie verantwoordelijk voor het toezicht op de huisvestingsomstandigheden van werknemers die niet op hun gebruikelijke werkplek werkzaam zijn.

13. Informatie over huisvesting, werkomstandigheden, loon- en arbeidsvoorwaarden ter beschikking van de arbeidsmigranten te stellen;

De Benelux-landen stellen veel informatie ter beschikking van de mobiele werknemers en meer in het bijzonder arbeidsmigranten of gedetacheerde werknemers, waaronder informatie over de in de aanbeveling genoemde elementen en over Veiligheid en Gezondheid op de werkplek.

In Luxemburg biedt de website van de Arbeidsinspectie informatie over alle aspecten van lonen, arbeidsomstandigheden en gezondheid en veiligheid op het werk. Met behulp van een rubriek FAQ kunnen werknemers en werkgevers snel de nodige informatie vinden. Bovendien is bij de Arbeidsinspectie een help- en callcenter opgezet om vragen van alle werknemers en werkgevers te beantwoorden. Verschillende ngo's in Luxemburg staan ook klaar om arbeidsmigranten bij te staan bij alle administratieve procedures.

In Nederland heeft de overheid in 2021 de website <https://workinnl.nl/> gelanceerd. Deze website is toegespitst op het voorzien van arbeidsmigranten van relevante informatie over werken, huisvesting, loon- en arbeidsvoorwaarden. De website is momenteel in acht talen beschikbaar.

14. Het sanctiemechanisme aan te scherpen om frauduleuze uitzendbureaus en hun eigenaren doeltreffend te kunnen bestrijden;

In Nederland zijn in het verplichte certificeringsstelsel aanzienlijke financiële prikkels ingebouwd (d.m.v. een bankgarantie ten hoogte van €100.000) om frauduleuze en vluchtige ondernemers tegen te gaan. De verplichting om een bankgarantie te overleggen neemt het voordeel van onbetaald laten van lonen, boeten en sancties weg en heeft zodoende een preventieve werking. De bankgarantie kan ten goede komen aan ofwel de arbeidskracht (bijv. bij achterstallig loon of een achterstallige vergoeding), ofwel de staatskas (bijv. bij onbetaalde boetes opgelegd door de NLA of schulden bij de Belastingdienst).

In Luxemburg kan een uitzendkantoor zijn activiteit niet uitoefenen zonder eerst twee vestigingsvergunningen te hebben verkregen:

- een vestigingsvergunning afgegeven door de Algemene Directie Middenstand van het Ministerie van Economische Zaken;
- een vergunning van de minister van Arbeid.

Indien het uitzendkantoor zijn activiteit zou uitoefenen zonder voorafgaande vestigingsvergunning, zou het strafrechtelijke sancties opgelegd krijgen.

De wetgever bepaalt dat het uitzendkantoor het bewijs moet leveren dat het over een financiële garantie beschikt waarmee op elk moment, in geval van wanbetaling, de betaling van de lonen en toebehoren, de vergoedingen en de sociale en fiscale bijdragen is veiliggesteld. De door de wetgever vereiste garantie moet worden verleend door een bank, een financiële instelling of een verzekeringsmaatschappij onder de vorm van een bankwaarborg. Het bedrag van de garantie, dat te allen tijde kan worden herzien, kan worden vastgesteld in verhouding tot de door het uitzendkantoor gerealiseerde omzet.

15. De samenwerking tussen de ombudsmannen van de Benelux lidstaten rond malafide grensoverschrijdende uitzendbureaus te versterken;

De samenwerking tussen de ombudsmannen van de Benelux-lidstaten is vanzelfsprekend een goede zaak. De lidstaten zullen de eigen (onafhankelijke) ombudsmannen steunen bij de versterking van de samenwerking.

16. Medisch noodzakelijke zorg verstrekken aan arbeidskrachten die niet verzekerd zijn, zodat arbeidsmigranten hun medische kosten ook vergoed krijgen als ze kort onverzekerd zijn omdat zij hun baan hebben verloren;

In december 2022 heeft het Nederlandse kabinet een zorgconvenant afgesloten met Zorgverzekeraars Nederland om samen met werkgevers en zorgverleners de toegang voor arbeidsmigranten tot zorg te verbeteren. In het zorgconvenant zijn afspraken gemaakt over de zelfredzaamheid en onafhankelijkheid van arbeidsmigranten, betere controle op betrouwbaarheid en integriteit van werkgevers en betere toegang tot huisartsenzorg. Dit convenant omvat een gezamenlijke commitment om de toegang tot zorg voor arbeidsmigranten aanzienlijk te verbeteren. In september 2022 is tevens het *Plan van Aanpak kwetsbare dakloze EU-burgers* verschenen, waarmee drie ministeriessamen met gemeenten stappen zetten om kwetsbare dakloze EU-burgers beter te kunnen helpen.

17. Verplichte eisen en certificering op te leggen in de sector van de uitzendkantoren;

Dit voorstel lijkt in dit stadium moeilijk samen haalbaar.

Voor Nederland bevat het bovengenoemde verplichte certificeringsstelsel een aantal eisen waar ondernemingen die arbeidskrachten ter beschikkingstellen aan zouden moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een certificaat.

18. Zo spoedig mogelijk de onderhandelingen af te ronden over het multilaterale Benelux-Verdrag ter verbetering en versterking van de grensoverschrijdende samenwerking inzake de bestrijding van sociale fraude en inzake de bescherming van de gezondheid en de veiligheid op het werk en van fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden;

De Benelux-landen zetten zich in om de onderhandelingen over het genoemde Benelux-verdrag, dat als vlaggenschipproject is opgenomen in het jaarplan 2023 van de Benelux Unie, voort te zetten en deze zo spoedig mogelijk af te ronden.

19. Een beleid te voeren dat erop gericht is om de 'race to the bottom' en het verdringen op de arbeidsmarkten veroorzaakt door lage loonkosten en frauduleuze praktijken van malafide grensoverschrijdende uitzendbureaus, te voorkomen;

De Benelux-landen wensen een beleid te voeren om de 'race to the bottom' en andere oneerlijke concurrentievoorwaarden niet alleen te vermijden maar ook te bestrijden.

Naast het verbeteren van de leef- en arbeidsomstandigheden van de arbeidskrachten werkzaam in de sector, heeft het bovengenoemde Nederlandse certificeringsstelsel ook als doel om een gelijk spelveld te creëren voor inleners en uitleners en om te voorkomen dat uitleners die zich niet aan de regels houden op de markt kunnen opereren.

20. Binnen de Europese Unie een voortrekkersrol te spelen in de strijd tegen frauduleuze uitzendkantoren;

Nederland hoopt een voortrekkersrol in de strijd tegen frauduleuze uitleners binnen de EU te spelen door het introduceren van het bovengenoemde verplichte certificeringsstelsel.

Luxemburg zal gezamenlijke en onderling afgestemde inspecties blijven uitvoeren met de landen waarmee het bilaterale overeenkomsten heeft gesloten.

21. De samenwerking binnen de Grande Région en Eurométropole op het vlak van de grensoverschrijdende uitzendfraude te versterken of een samenwerking op te zetten met de Baltic Council of Ministers en Nordic Council of Ministers door het uitwisselen van ervaringen en "best practices",

De Benelux-landen erkennen het belang van de uitwisseling van ervaringen en best practices in de strijd tegen fraude in de uitzendsector op zowel strategisch als praktisch niveau.

Zij wensen in de eerste plaats de mogelijkheden tot versterking van de samenwerking tussen hen en/of met de ELA te verkennen.